

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 maja 1991 r.

w sprawie polityki ekologicznej.

Biorąc pod uwagę, że:

- od szeregu lat postępuje pogorszenie się stanu środowiska,
- w obszarach ekologicznego zagrożenia żyje już 1/3 Narodu,
- następuje stałe skracanie życia człowieka w Polsce,
- następuje wzrost zachorowań na schorzenia wywołane złym stanem środowiska,
- powiększa się liczba dzieci o obniżonej sprawności umysłowej w obszarach o największym stanie skażenia,

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uznaje ochronę środowiska za sprawę o najwyższej doniosłości, która musi być pilnie i z dużą determinacją podjęta przez całe społeczeństwo. Szczególna odpowiedzialność spoczywa na centralnych organach administracji rządowej i organach samorządowych.

Polityka ekologiczna powinna doprowadzić do sformułowania założeń polityki społeczno-gospodarczej na rok 1992 i na lata następne, zgodnie z założeniami ekorozwoju, czyli zrównoważonego rozwoju. Rozwój ten powinien być oparty na zasadach ekologiczno-społecznej gospodarki rynkowej. Działania te powinny doprowadzić do zapewnienia

indywidualnego bezpieczeństwa ekologicznego mieszkańców Polski. Jednym z podstawowych instrumentów zapewnienia ekorozwoju stać się powinien plan zagospodarowania przestrzennego kraju.

Niezbędne jest, aby polityka Rządu w dziedzinach: energetycznej, przemysłowej, motoryzacyjnej, rolnej, zdrowotnej, edukacyjnej, naukowej i informacyjnej była zgodna z założeniami polityki ekologicznej. Oznacza to, że w polityce gospodarczej kryteria ekologiczne uzyskają równoznaczną rangę z kryteriami ekonomicznymi.

Przedłożona przez Rząd „Polityka ekologiczna państwa” (dokument z listopada 1990 r.) formułuje w sposób słuszny cały szereg zasad, celów i kierunków przyszłych działań.

Równocześnie powinna ona uwzględniać:

- pilną potrzebę zakończenia prac legislacyjnych nad pakietem ustaw ekologicznych wraz z wydaniem odpowiednich aktów wykonawczych,
- przedłożenie rządowych projektów ustaw o ochronie środowiska i gospodarce wodnej,
- potrzebę przeprowadzenia wyceny strat środowiskowych jako podstawy dla przyszłej polityki zużycia paliw,

gospodarki leśnej, ściekowej i odpadowej, co powinno doprowadzić do stymulowania proekologicznych zachowań podmiotów gospodarczych,

- zwiększenie udziału budżetu państwa w finansowaniu ochrony środowiska, szczególnie do rehabilitowania środowiska w rejonach katastrofy ekologicznej,
- wprowadzenie do systemu podatkowego mechanizmów proekologicznych,
- podjęcie prac nad systemami promocji proekologicznych technologii produkcji w zakresie ochrony atmosfery, wód i powierzchni ziemi,
- ustalenie założeń dla proekologicznych działań agencji poszanowania energii oraz przemysłu motoryzacyjnego,
- ustalenie zasad koncesjonowania prawa do użytkowania zasobów przyrody, w tym obowiązku odzyskiwania surowców,
- określenie zasad kształtowania bezpieczeństwa ekologicznego kraju,

- potrzebę połączenia służby ochrony środowiska z ochroną radiologiczną,
- zwiększenie skuteczności w zakresie ekologii na forum międzynarodowym,
- uzupełnienie wykazu dyscyplin naukowych o pojęcia ekologia i ochrona środowiska,
- rozwój systemu wychowania i edukacji ekologicznej w szkołach podstawowych, średnich i wyższych.

Wobec potrzeby bardzo pilnego wdrożenia polityki ekologicznej państwa, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje przedstawiony dokument „Polityka ekologiczna państwa”, zobowiązując, aby uzupełniona i rozszerzona wersja polityki przedłożona została Sejmowi do końca III kwartału 1991 r.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*